

זהירות, מגע אש...

בתיה הגיעה הביתה מבית הספר. התחילה ללכת
בחדר הלוך ושוב וקראה בקול רם: "מגע אש!
מגע אש!"

"איפה פרצה אש?" שאלה אמא בבהלה. ונחמה
הקטנה הצטרפה וקראה: "אש! אש!". מפל
החדרים הגיעו האחים והאחיות.

יצחק קרא: "צריך לקרוא למכבי האש!"
דבורה שאלה: "מה המספר שלהם?"

דוקא מירי התאוששה מהר וצעקה: "המספר של מכבי האש הוא 102".

רצו בלם אל הפתח והנה אין אש. הסתכלו זה על זה ולא הבינו על מה ולמה הבהלה.
"אוי, בתנה, מה עשית לנו? מדוע חזרת ואמרת אש! אש!! כמה נבהלנו!"
בתנה נשארה המומה.

"לא קראתי אש! לא אמרתי שרפה! פשוט חזרתי על מה שלמדנו היום בפתח".

"הרי רחוקים אנו עדן מל"ג בעמר ואת חנכה כבר עברנו ואת קוראת אש?"

"אוי, אינכם מבינים" אמרה בתנה. "היום למדנו דיגי "קדימה בברכות", על מה צריך
להקדים ולברך כאשר ישנם מאכלים שונים על השלחן.
המורה למדה אותנו את הסימן מג"ע א"ש.

שתי מילים אלו הן ראשי תבות. על ידן אפשר לזכר על מה צריך לברך קודם, כאשר נמצאים
על השלחן גם פרות, גם ירקות וגם עוגות.

למשל: בקדוש בבית הכנסת או במסבה בפתח, שאז אין נוטלים ידים ואין מברכים
המוציא. ראשי התבות מזכירים לנו "סדר הקדימה בברכות".

מ – בורא מיני מזונות.

ג – בורא פרי הגפן.

ע – בורא פרי העץ.

א – בורא פרי האדמה.

ש - שיהכל נהיה בדברו.

"אנחנו מאוד שמחים שאת תלמידה טובה", אמרה אמא לבתנה, "בזכותך למדו כל אחיך
הקטנים דין קדימה בברכות".

1. בשורות 2-3 כתוב: וְקִרְאַה בְּקוֹל רֹם: "מַגַּע אֵשׁ! מַגַּע אֵשׁ!" –
מדוע קראת בתורה את המלים: מגע אש בקול רם?

2. בשורה 7 כתוב: יִצְחָק קָרָא: "צָרִיךְ לְקַרֹּא לְמַכְבֵּי הָאֵשׁ!"
מדוע חשב יצחק שצריך לקרא למכבי האש?

3. בשורה 13 כתוב: הִסְתַּכְּלוּ זֶה עַל זֶה וְלֹא הִבִּינוּ עַל מָה וְלָמָּה הִבְהַלְתָּ –

- א. למי הפונת במלה הסתכלו?
ב. מדוע הם לא הבינו על מה הבהלת?

4. בשורה 15 כתוב: בְּתִיָּה נִשְׁאַרָה הַמוֹמָה –

א. במקום המלה המומה נתן לכתב:

1. כוועסט.
2. נרנשת.
3. מפתעת.
4. מבהלת.

ב. מדוע בתייה היתה המומה?

5. העתיקו מהספור 3 מלים ממשפחת המלים: **בהילות**

6. למה מסייע לנו הסימן – הבטוי מגע אש?
